

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 15. jūnijā iesniedza Audiencia Provincial de León (Spānija) – AB Volvo un DAF TRUCKS N.V./RM

(Lieta C-267/20)

(2020/C 320/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de León

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: AB Volvo un DAF TRUCKS N.V.

Otra puse apelācijas tiesvedībā: RM

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 101. pants un efektivitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāda valsts tiesību normas interpretācija, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka ar atpakaļejošu spēku nav piemērojami Direktīvas [2014/104/ES] 10. pantā prasības celšanai noteiktais 5 gadu noilguma termiņš, kā arī 17. pants par kaitējuma apmēra noteikšanu tiesā, nosakot, ka tiem ir atpakaļejoša iedarbību no sankcijas piemērošanas dienas, nevis no prasības celšanas dienas?
- 2) Vai Direktīvas 2014/104/ES ⁽¹⁾ 22. panta 2. punkts un termins “atpakaļejošs spēks” ir jāinterpretē tādējādi, ka tās 10. pants ir piemērojams tādai prasībai kā pamatlietā celtā, kas, lai arī ir iesniegta pēc direktīvas un to transponējošās tiesību normas stāšanās spēkā, tomēr attiecas uz agrāk notikušiem faktiem vai agrāk piemērotām sankcijām?
- 3) Vai, piemērojot tādu tiesību normu kā *Ley de Defensa de la Competencia* (Likums par konkurences aizsardzību) 76. pants, Direktīvas 2014/104/ES 17. pants par kaitējuma apmēra noteikšanu tiesā ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir procesuāls noteikums, kas būs piemērojams pamatlietā, kurā prasība ir iesniegta pēc valsts transponēšanas noteikumu stāšanās spēkā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/104/ES (2014. gada 26. novembris) par atsevišķiem noteikumiem, kuri valstu tiesībās reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem (OV 2014, L 349, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 16. jūnijā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Spānija) – XV/Cajamar Caja Rural S.C.C.

(Lieta C-268/20)

(2020/C 320/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Pamatlietas puses

Prasītāja: XV

Atbildētāja: Cajamar Caja Rural S.C.C.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽¹⁾ un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst nepārprotama kritērija noteikšana *Tribunal Supremo* 2019. gada 23. janvāra spriedumos Nr. 44 līdz Nr. 49, saskaņā ar kuru ar patērētājiem noslēgtajos hipotekārā aizdevuma līgumos atsevišķi neapspriests noteikums, kurā ir noteikts, ka visi hipotekārā aizdevuma darījuma noslēgšanas izdevumi ir attiecināmi uz aizņēmēju, ir negodīgs, sadalot dažādos šajā negodīgajā un par spēkā neesošu pasludinātajā noteikumā ietilpstošos izdevumu veidus starp bankas iestādi aizdevēju un patērētāju aizņēmēju, lai ierobežotu nepamatoti samaksāto summu, kas samaksātas, piemērojot valsts tiesību aktus, atmaksāšanu?

Un vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst *Tribunal Supremo* īstenotā spēkā neesoša negodīga noteikuma integrējošā [robu aizpildīšanas] interpretācija, ja tā atcelšana un ar to saistītās sekas neietekmē aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu pastāvēšanu?

2) Vai saistībā ar *LEC [Ley de Enjuiciamiento Civil (Civilprocesa likums)]* 394. pantu, kas tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas jomā nosaka kritēriju, ka tiesāšanās izdevumus sedz zaudētāja puse, ja var uzskatīt, ka tad, ja negodīgs noteikums par izdevumiem tiek atzīts par spēkā neesošu, bet šīs spēkā neesamības sekas ir ierobežotas ar iepriekšminēto izdevumu sadalījumu, tas ir uzskatāms par Eiropas Savienības tiesību efektivitātes principa un principa, ka negodīgi noteikumi nav saistoši, pārkāpumu gadījumā, kad ir uzskatāms, ka prasība ir apmierināta daļēji, un vai to varētu interpretēt tādējādi, ka tas rada apgrīzētu atturošu iedarbību, tādējādi radot patērētāju un lietotāju likumisko interešu neaizsargātību?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 26. jūnijā iesniedza *Tribunal Supremo* (Spānija) – *Ferimet S.L./Administración General del Estado*

(Lieta C-281/20)

(2020/C 320/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ferimet S.L.*

Atbildētāja: *Administración General del Estado*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 168. un ar to saistītie panti un no minētās direktīvas izrietošais nodokļu neitralitātes princips, kā arī ES Tiesas judikatūra, ar ko tiek interpretēta šī direktīva, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav atļauts atskaitīt priekšnodokli samaksāto PVN tiem uzņēmējiem, kuri nodokļa apgrieztās iekasēšanas sistēmā jeb apgrieztās maksāšanas sistēmā ES tiesību terminoloģijā izdod apliecināšanu dokumentu (fakturrēķinu) par preču iegādes darījumu, kas veikts, fakturrēķinā norādot fiktīvu piegādātāju, lai gan ir skaidrs, ka iegādi ir faktiski veicis konkrētais uzņēmējs, kurš izmantoja nopirkto materiālus savai saimnieciskajai vai komercdarbībai?